

parole stofegade  
pensieri neni e ciari  
rumori en pöc smorzadi

e i oci toi si bei  
che da 'n moment a l'altro  
me é salta för da 'n bosc

en bosc che conosevo  
si scur e pien de dasa  
nol traversavo pú

e ti, che dentro a l'anima  
da l'altra man del mondo  
tegnives en ricordo

ma a chiche t'ha fat mal  
gas volest dar la man  
parché, forse nol sas

ma quanche as vist dal ver  
en cör al ciel davert  
te s'é 'ngropá la voze

e chiche l'era stá  
no 'nteresava pù  
e t'é nasú en bel fior

e 'l vent che 'l refolava  
le föie för dal bosc  
el s'é tirá lí 'n longa

e giò par en bocher  
strucandose par man  
le man entele man

aven prová a teginne  
par autarne 'l passo  
par nó slizegar pú

e quando la segura  
lei stada sot ai pei  
te mai doná quel baso

e quei no eren pu noi  
quei boci endromenzadi  
che no capiva gnent

pensaven de eser forti  
che 'l mondo el fus tut nos  
ma 'l temp el speta en paze

e quanche 'l vent el zede  
ritorna quela voze  
che no ne lasa pú

vizin al cör ghé 'n posto  
par farse en pöc scaldar  
cognen sol eser noi a lasarnelo doprar

e se vardan giò 'n font  
'la strada che é pasá  
el temp l'á spetà el cör

Giuliano